

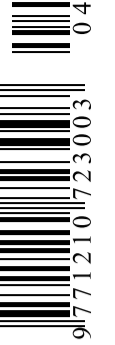

**Třeskuté mrazy?
Horké informace
a žhavé ceny za inzerci!
TAKOVÁ JE ZIMA VE
SVOBODNÉM HLASU A až
30% sleva
na Vaší inzerci
Tel.: 415 652 204
www.svobodnyhlas.cz**

svobodný Hlas

radio
most
96.8 fm
Hity pro radost

Chlapec bez řidičáku srazil opilého chodce

OKRES LOUNY (pěr) - Policisté zažili pestrý víkend, když vyšetřovali například případ důvěřivého seniora. 84letý pán pozval k sobě do bytu v Karlově ulici v Lounech dvě neznámé ženy. Přišly s tradiční záminkou výhry a rozměnění peněz. Podvodnice zjistily, kde má muž peníze a v nestrážném okamžiku je ukradly. Přišly k 21.000 korun. Dále se mezi obcemi Blšany a Černčice u Loun ztratilo 200 metrů měděného kabelu, vedeného podél komunikace a zaspaného v hloubce asi 30 cm. Sloužil jako bezpečnostní ochrana plynového potrubí. Škoda činí 14.000 Kč. V neděli 22. ledna kolem 14:15 hodiny došlo na Kruhovém náměstí v Žatci k dopravní nehodě mezi Škodou 105 a 40letým chodcem. Šestnáctiletý mladík za volantem škodovky odbočoval od náměstí Svobody vpravo do Nákladní ulice, když na přechodu předkem srazil podnapilého muže a poranil mu nohu. „Neřidič“ zraněného chodce, který si nepřál nehodu hlásit policii, naložil do auta a odvezl domů. Později policisté zjistili, že byl chodec pod vlivem alkoholu a mladík ještě ani nevládní řidičský průkaz.

Až devět kluků najednou může pouštět vláčky a ovládat složitý systém kolejiště. Musí se však mezi sebou domluvit...

Kdo staví vláčky, nemá čas na zlobení

■ Model nového kolejiště nenechal vklidu ani pana starostu

LOUNY (bal) - Kroužek železničních modelářů v Lounech v Základní škole Prokopa Holého slavnostně zprovoznil model kolejiště. Zkušební jízdy vláčků se uskutečnily v pondělí odpoledne. Modeláře přišel pozdravit i lounský starosta Jan Kerner.

Kroužek železničních modelářů v Lounech, jenž sídlí v Základní škole Prokopa Holého navštěvuje třináct chlapců. Vedou ho Jiří Marel (70) a mladý strojevodoucí Martin Schütz. Nejmladší modelář chodí do 4. třídy, nejstarší do sedmé. Předloni, když se kroužek otevíral, ho navštívilo 17 kluků. Od té doby se kroužku podařilo sestavit kolejiště 3,5 x 2,5 metry. Ovládat složitý systém s několika vlaky, viadukty, stanicemi, depem, návštěvidly, výhybkami může devět chlapců najednou... „Musí se mezi sebou domluvit, v jakém směru vlaky pustit, aby byl provoz zkoordinován,“ přibližuje pan Marel. Nad modelem kolejiště oba vedoucí a malí modeláři usilovně a se vši pečlivostí pracovali každou středu v týdnu už od října 2004.

„Část mašin, které dnes vidíte, jsme s Martinem přinesli ze své dílny. Na celou výstavu zatím nejsou peníze. Rád bych poděkoval škole a řediteli... za finanční pomoc 25 tisíc korun a hlavně za to, že nám pro kroužek a klub mladých

modelářů poskytla přístřeší v místnosti, kde dříve skladovaly masky civilní obrany,“ říká Jiří Marel. V pondělí 23. ledna tak pozval na zprovoznění a prohlídku modelu kolejiště ředitele školy Milana Čermáka a také starostu Loun Jana Kerner. „Vím, že pana starostu vláčky nenechávají v klidu, že je to jeho koníček,“ poznamenal Ing. Marel. Na chvíli za modeláři přišel i pan ředitel a popřál jim hodně šťastných jízd. Rád by zůstal déle, spěchal však na pedagogickou radu. „Od té doby, co jsem zde byl u začátku kroužku, jste to parádně rozjeli!“ - byl vláčky uchvácen starosta Kerner. Zkušební jízdy vláčků modeláři chtějí uskutečňovat pokaždé v posledním týdnu měsíce od 13:00 hodin do 17:00 hodin. Jinak ještě mají co dohánět ve výstavbě kolejiště. „Opravná, správní budova, vodárenská věž, čerpací stanice ještě přibudou, a také krajina, stromy, keře, les, to vše dělají kluci sami,“ skromně podotýká jejich nadšený vedoucí Jiří Marel.

Ti dobří chudáci z města...

Tisíce reklam nabízejí pohodu. Alena žádným automatickým dálkovým ovladačem nedočte: Pohodlí škodí zdraví! Povídala jsem si již s mnoha seniory. A co byste řekli, že dělali ti nejstarší a nebystřejší? Až na pár výjimek po celý život těžce manuálně pracovali. Onehdá jsem navštívila kamarádku na vesnici. Probíraly jsme naše odrůstající potomstvo a rádiu jako kulisa šel zdravotně vyšetřit, jak náležitě pečovat o své tělo. V hovoru nastala malá pauza a obě jsme si uvědomily, co právě hlásají. Důrazně upozorňovali, že je životně důležité vyšetřit čas k návštěvě fitness-centra a ličili blahodárné účinky, které členové cvičení na jednotlivých přístrojích pro naše svaly má. Pak se u mikrofonu vysílala další odbornice na cvičení těla a zasněženě líčila, jak cvičení v fitnessu zapojíme pouze určité svalové partie, a proto je pro naše zdraví a celkovou harmonii vedle pravidelné návštěvy fitka i nezbytná návštěva bazénu. Kamarádka se hlasitě rozesmála. „Ti lidé ve městě, zvláště ti z panelákových domů, jsou všichni dobří chudáci. Coe tím autem najezdí, než obejdou všechna ta svá fitka a pak ještě na doladění musí do bazénu... to já, šťastlivka z vesničky, jsem si to už dávno přečetla.“ Nemusím nikam. Veškeré sportovní úkony pořídím v každodenní práci. „Náčej vypočítávala, které svalové partie zapojí, pokud nepere v automatické práci a ručně máchá. Jak zocelí svaly prstů, než naloupe a nastrouhá brambory nahalušky pro svou početnou rodinu... nebo jaké energetické vydaje si dopřává, když poklízí ve chlévě, dojí, seče krmení, suší seno... než vypěstuje kedlubnu a česnek, než naštepí a nanosí dřevu, než se prohabe sněhem nebo prořeže stromy. A ještě stihne mít dobrou náladu. Najednou se mi vybavila ona pasáž z Exuperioho, jak malý princ potkal obchodníka nabízejícího pilulky proti žízni. „Kupte je, je to tak výhodné - člověk polkne pilulku týdně a nemusí už pít. Ta obrovská úspora času. Vědci vypočítali, že se ušetří padesát tři minuty za týden.“ - A malý princ na to povídá: „Kdybych já měl padesát tři minuty nazbyt, šel bych docela pomaloučku ke studánce...“

Květa Tošnerová

Základní škola Přemyslovců má speciální třídy

■ Dyslexie, dysgrafie, dysortografie či dyskalkulie se tu řeší jinak

LOUNY (bal) - Již druhým rokem se zaměřuje 4. Základní škola Louny v ulici Přemyslovců na práci s dětmi se specifickými poruchami učení. Třetí, čtvrté a páté ročníky jsou rozšířeny o speciální třídy. Zatímco se na každé škole děti, u nichž se objeví dyslexie, dysgrafie, dysortografie či dyskalkulie, musí integrovat v běžných třídách, čtvrtá základka je jedinou školou v Lounech, která to řeší jinak.

■ Čtrnáct není jednatřicet!
Speciální třídy v třetím a čtvrtém ročníku byly poprvé otevřeny 1. září 2004. „Jednou z podmínek otevření takové třídy je minimální počet 6 žáků. Nynější 3. třídu jsme nakonec otevřeli se sedmi, teď v ní máme osm žáků. O dalších dvou vím, že by chtěli přijít v pololetí. Čtvrtou speciální třídu dnes navštěvuje třináct, pátou čtrnáct dětí. To je podle nového školského zákona maximum,“ přibližuje ředitel školy Miroslav Ekrt. Učitel tak má na čtrnáct dětí mnohem více času, než na třicet.

■ O září je třeba rozmýšlet už zjara

V dubnu zahájí škola v ulici Přemyslovců nábor budoucích žáků 3. ročníku

do speciální třídy. Pro zařazení je třeba doporučení z pedagogicko-psychologické poradny, popřípadě speciálního pedagogického centra v Žatci. Dosavadní zkušenosti lounského pedagoga potvrzují, že založení podobných tříd dříve než ve 3. ročníku, je zatím nereálné. „Ve školkách se nic takového nerozvíjí a o poradnu je takový zájem, že se na vyšetření čeká půl roku. Když učitel zjistí u žáka problém, tak nejčastěji ve 2. třídě, kdy začínají měkké a tvrdé souhlásky, vyjmenovaná slova. Proto nám pedagogicko-psychologická poradna doporučila začít od 3. třídy.“ Škola spolupracuje s PPP v Lounech, která po vyšetření druháků dětem se specifickými poruchami doporučuje speciální třídu.

■ Je třeba je učit jinak

Děti, které to potřebují, je důležité učit jinak, je přesvědčen ředitel. „Máme o ně zájem ne protože potřebujeme naplnit počet. I když se může zdát, že bereme žáky ostatním lounským školám. Na druhou stranu nová školská vyhláška zní, že pokud je v běžné třídě víc než pět dětí integrovaných (na doporučení pedagogicko-psychologické poradny potřebují doučování, úlevy při známkování apod.), musí se pro ně zakládat speciální třída, jinak je ve třídách přesouvají. Jenže v běžné třídě má paní učitelka 25 až 30 dětí a mezi nimi například 4 až 5 integrovaných. Při diktátu jim může uložit maximálně, aby doplňovali, ale nemůže třeba vytáhnout pomůcky, rozdat těm čtyřem a ostatní, aby dělali něco jiného. To nejde,“ soudí ředitel Ekrt, pedagog s osmnáctiletou praxí.

■ Není to o nízkém IQ

Něco jiného je speciální třída.

„Mezi některými rodiči se traduje názor, že když se dítě „odloží“ do speciální třídy, přijde mezi hloupé děti. Občas ten mýtus docela vyhovuje i ostatním školám, protože nechtějí přijít o děti. Speciální třída nemá nic společného s podprůměrnou inteligencí. Tyhle děti jsou naopak velmi chytré, ale mívají poruchu pozornosti, výslovnosti, jsou hyperaktivní. Mají problém zejména s vyjmenovanými slovy nebo sestavováním slova, píšou obráceně, vnechávají samohlásky, pletou si t/d a podobně,“ říká Miroslav Ekrt. O takové děti je na jeho škole postaráno podle jejich potřeb. Neztrácejí se v běžných třídách jako trojkaři či čtyřkaři. „Tyto děti pracují se speciálními pomůckami a mají i určité úlevy. Při diktátu nemusí psát celý text, výuka je individuálnější. Ale jinak se učí podle osnov základní školy, takže žádné úlevy nemají,“ upřesňuje pan Ekrt.

Dalším předpokladem fungování speciální třídy je odborná výuka spe-

ciálního pedagoga. Dva takoví pedagogičtí pracovníci na I. i II. stupni 4. Základní školy pracují. Další dvě učitelky zahájily studium dálkové a po dvou letech budou mít vystudovanou speciální pedagogiku.

■ Žák speciální třídy stojí stát dvakrát tolik

Škola nakupuje pro speciální třídy odpovídající pomůcky. „Přiznávám, nic levného. Paní učitelky podle nich pak udělají další, aby měl každý žák. Dotace jsou, je to dvojnásobek toho, co dostávají ostatní na běžné žáky, jenže když vám řeknu, že dostanu na pomůcky na rok 180 tisíc korun pro celkem 336 dětí (tolik žáků čítá dnes 4. ZŠ Louny), z toho 100 tisíc minimálně jde na učebnice a zbytek na pomůcky, tak to je legrační suma. Musím samozřejmě upřednostnit tyhle třídy, pak ostatní. Když jsem nastoupil do funkce v roce 1999, měli jsme zhruba 300 tisíc na učební pomůcky, za tu dobu inflace šla neskutečně nahoru,“ poukazuje ředitel školy. (dokončení na straně 2)

Bezpečnost vězeňských zaměstnanců se zvýší

■ Ve věznicích budou postupně instalovány nízkonapěťové rozvody

NOVÉ SEDLO, DRAHONICE, BĚLUŠICE (bal) - Všechny věznice, včetně těch v našem regionu, nyní řeší otázku, jak zamezit opakování nedávného případu ve Všeřdech na Chomutovsku. Dva mladí odsouzení tam chtěli jednoho z dozorců usmrtit elektrinou.

„Jedna se o realizaci technického souboru opatření, které by v maximální míře omezily možnost úrazu elektrickým proudem. Ve Věznicích Nové Sedlo k podobnému útoku dosud nedošlo. Využití nízkonapěťových rozvodů ve věznicích je ideální stav pro podobné instituce, ale jeho vytvoření najednou

ve všech věznicích je ekonomicky náročnou operací. Záměr proto bude zřejmě realizován postupně. Do té doby budou prováděna méně nákladná opatření jako je instalace proudových chráničů, oprava uzemnění všech vodivých částí ubytoven, odstranění vypínačů z ložnic,“ uvedl Ivo Novák

ze sekretariátu ředitele věznice v Novém Sedle.

Návrh bezpečnostních opatření před úrazu elektrickým proudem odeslala na generální ředitelství Vězeňské služby věznice Drahonice. Technický pracovník věznice zpracoval zprávu o stavu elektroinstalace na ubytovně odsouzených včetně možných bezpečnostních opatření před úrazem elektrickým proudem. „Zpráva byla odeslána k posou-

zení na Generální ředitelství Vězeňské služby ČR. Zatím jsme reakci Generálního ředitelství na zasloupanou zprávu neobdrželi,“ informovala mluvčí věznice Drahonice Marcela Klykorková.

Věznice v našem regionu shodně potvrdily, že běžně nemají prostorů pohybu odsouzených instalovaně takzvané bezpečné napětí, které by takový způsob ublížení na zdraví předem vyloučilo. „Tento typ napětí se využívá v místech, kde hrozí nebezpečí úrazu, jako jsou mokrá prostředí, šachty, nebo

místa, kde je nebezpečí výbuchu,“ podotkla mluvčí novosedelské věznice Lenka Zárěcká.

Ani ve věznicích Bělušice nedošlo k žádnému podobnému případu (ani pokusu), jako ve Všeřdech, potvrdil Jiří Vávra, tiskový mluvčí věznice Bělušice. „Niměně bylo přijato opatření - na ubytovnách budou instalovány proudové chrániče, které budou eliminovat nedovolené zásahy odsouzených do elektroinstalace a povedou ke zvýšené bezpečnosti našich zaměstnanců,“ doplnil.

Na kvalitu ovzduší v Žatci má vliv poléťavý prach

■ V těchto dnech úroveň znečištění v Lounech nedosahuje imisních limitů

OKRES LOUNY (bal) - Inverzní počasí a intenzivnější topení bývá provázeno znečištěným ovzduším. Ve vzduchu pak jsou hlavně oxidy dusíku a poléťavý prach. Dozvědět se však, nakolik je vzduch znečištěn, bývá obtížné.

Stanice automatického imisního monitoringu, kterou provozoval v našem regionu Český hydro-meteorologický ústav, byla před několika lety zrušena. V současné době probíhají jednání s jistou společností o možnosti poskytnutí údajů o stavu znečištění ovzduší. „Naprostě aktuální informace v současné době nemáme k dispozici. Máme však údaje ze stanic imisního monitoringu z okolních Mostu, Teplic a Chomutova, ze kterých si může-

me udělat celkem jasnou představu o ovzduší v Lounech. V těchto dnech úroveň znečištění ovzduší však ani zdaleka nedosahuje zvláštních imisních limitů, při kterých jsou vyhlášeny signály smogového regulačního systému,“ říká Jiří Čáp z odboru životního prostředí Městského úřadu Louny.

Zdražení plynu a elektriny vede některé lounské domácnosti v rodinných domech k opětovnému topení pevnými palivy a zejména uhlím.

Přestože je v některých ulicích kouř cítit, podle Jiřího Čápa je zatím kvalita ovzduší dobrá. „Problematiku topení ve městě zaznamenáme a zatím jsme nezaznamenali porušení zákona o ochraně ovzduší. Druhy paliv v rodinných domech se mohou sledovat v rámci stavebních řízení a může se kontrolovat i například tmavost kouře. S čišťením komínů však nepomáháme, to musíme přenechat osobám k tomu oprávněným - podnikatelům v oboru komínictví,“ vysvětluje Jiří Čáp.

Podle Ivy Slanařové, která má na starosti odpady na městském úřadu v Podbořanech, znečištění vzduchu

nekvalitním palivem spadá spíš do oblasti občanskoprávní. Jinými slovy, když někomu vadí čmoud od nejbližšího souseda, často není jiná cesta, než sáhnout k občanskému zákoníku vymezujícímu vlastnické právo.

Horší situace je v Žatci. V posledním nařízení vlády, kterým se stanoví imisní limity a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší, je Žatec uveden jako oblast, kde překračuje poléťavý prach více než 36krát za rok maximální 24 hodinový průměr ve vzduchu. Na základě toho podle zákona o ochraně ovzduší může městský úřad vypracovat místní program ke zlepšení kvality ovzduší. „Vzhledem k tomu, že na území města se již nachází jenom

dva větší znečišťovatelspalující uhlí a malých zdrojů vlivem plynofikace a teplofikace města je také menší množství, nebyla by opatření přijata v místním programu ke zlepšování kvality ovzduší moc účinná,“ soudí Dušan Mihalik z odboru životního prostředí Městského úřadu Žatec. Jak se domnívá, zvýšené emise poléťavého prachu pocházejí odjinud z Ústeckého kraje. Ke znečištění přispívají také provozovatelé malých zdrojů, kteří nakupují uhlí. „Spalují palivo, avšak tak, aby mělo stanovené množství síry a sušiny,“ upřesnil Mihalik. Město Žatec získává údaje o čistotě vzduchu z AIM Tušimice na dispečinku hydrometeorologického ústavu v Ústí nad Labem.